

[Holger K. Nielsen]

de er så afgørende uenig i selve beslutningens karakter.

Og stadig væk bekymrer det mig, at ministeren ikke reagerede på hr. Christophersens fortolkning af hans redegørelse. Det bekymrede mig ærlig talt at høre hr. Christophersen rose ministerens redegørelse og i samme åndedræt sige, at der ikke burde være nogen adskillelse mellem det europæiske økonomiske samarbejde og det europæiske politiske samarbejde. Det bekymrer mig ærlig talt, at ministeren ikke svarede herpå og reagerede herpå.

(Kort bemærkning).

Christophersen (V):

Kun for at forebygge enhver misforståelse: jeg har ikke, som hr. Holger K. Nielsen ville citere mig for, sagt, at der ikke burde være nogen forskel mellem det økonomiske og det politiske samarbejde. Det, jeg sagde, var: i realiteten viser det sig, det fremgår af ministerens redegørelse, at det kan være vanskeligt at anlægge en knivskarp sondring mellem det økonomiske og det politiske.

Fællesskabstraktaterne udspringer i sig selv af et politisk ønske om at skabe en europæisk enhed. Man valgte at begynde med at etablere et omfattende økonomisk samarbejde. Men naturligvis kommer der i vurderingen af, hvorledes Fællesskabets økonomiske samarbejde skal udvikle sig, og hvorledes Fællesskabets økonomiske forhold til tredjelande skal være, politiske vurderinger ind. Anderledes kan det ikke være. Og jeg nævnte en lang, lang række eksempler til supplement af dem, ministeren nævner i sin redegørelse. Det var det, jeg sagde.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Ikke desto mindre brugte hr. Christophersen som et af sine for mig at se vigtigere argumenter, at Danmark jo ikke er et neutralt land, Danmark er med i et vestligt fællesskab. Jeg kan simpelt hen ikke se, hvad det kan have med denne her sag at gøre, medmindre det skal have betydning for det europæiske økonomiske samarbejde, at Danmark er med i dette samarbejde. Derfor opfatter jeg det således, at hr. Christophersen ganske enkelt mener, at det bør være sådan, at det

europæiske politiske samarbejde og det øvrige samarbejde i den europæiske alliance og det økonomiske samarbejde hører sammen. Og det er i den forbindelse bekymrende for mig, at jeg ikke hørte en kommentar hertil fra ministeren.

(Kort bemærkning).

Christophersen (V):

Jeg synes, man skal være meget blind for den internationale situation og de risici, den indeholder, hvis ikke man kan se, at det har betydning for Danmarks holdning til sanktioner mod Argentina, at vi er allierede med Storbritannien. Jeg synes, man må være meget blind for at kunne hævde, at der ikke er nogen indbyrdes forbindelse imellem det. Selvfølgelig er der en forbindelse. Vi kan da ikke have, at en af vores største allierede bliver angrebet af et tredjeland, i øvrigt et sydamerikansk diktatur, og vi så blot stiller os i position, som om vi var neutrale, og som om den sag ikke vedkommer os. Det ville da være et forfærdeligt præcedens at skabe internationalt. Hvad bliver det næste? Det er da det spørgsmål, man må stille sig selv. Storbritannien har brug for al tænkelig støtte, og hvis ikke vi, der er Storbritanniens allierede, i denne situation skulle støtte dem, hvem i alverden skulle så gøre det?

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Det bliver interessant det her, synes jeg, især hvis ministeren stadig væk ikke svarer.

Da Danmark gik med til, at EF skulle gennemføre sanktioner over for Argentina, var det en helt klar præmis, at Danmark ikke tog stilling i striden. Det var en helt klar præmis, at denne beslutning ikke havde noget at gøre med Danmarks fællesskab med Storbritannien, men udelukkende relaterede til FN-resolution 502. Det var en helt klar præmis, at man ikke tog stilling i striden. Efter at briterne havde påbegyndt deres militære angreb, ønskede man ikke at ophæve blokaden. Det forsøgte vi faktisk at få igennem, fordi vi mente, at dermed var denne præmis gennemhullet, men det er en anden sag. Det er stadig væk en præmis for regeringen, da man gennemførte sanktionerne mod Argentina, at man ikke tog stilling i striden.